

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 320 [i.e. 220]. Erat autem hora tertia. v. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

tem imbuuntur & percelluntur maiestate Ecclesie, quam in vilibus lacernis monachorum riderent.

Optime fecisti, Domine Iesu, quod tuo sancto Euangelistae eam didicisti phrasim de tuis vestimentis & veste, vnde nequit vel gloriosus vilitate Cleri habitus redargui, nec monastica simplicitas excludi, vt nō ponat homo in habitu sanctitatis vim, sed in exercitio virtutis sub habitu latentis,

§. 219. *Mittentes sortem super eis quis quid tolleret. v. 24.*

Pulchre pro S Ecclesie usu euenit, quod isti diuisores sorte egerint, & ex sortis dictamine acceperint, vnus inconsutilem togam, alius alia vel apposita, vel deposita ab eo, qui solus inconsutilem obtineret, nam sponcione vel deposito quoque verificari potuit diuisio Vestimentorum, si non nisi vna vestis proponebatur. Sed quid hæc sortitio Ecclesie profuit? Ad illud, quod Ecclesia Christi intelligitur nunquam scindi posse, sed si quis se ab illa sequestrat, non Ecclesia scindatur, sed excrementum vel fecerui, vel purtidum quid rescindi intelligatur. Scindi igitur nequit Ecclesia, quæ ternum manens, à Toga inconsutili est præfigurata, quisquis hanc scissam mentitur, ille inconsutilem vestem diuisam fuisse effingit.

ODulcissime Iesu, gratias tibi ago pro infinita tua liberalitate, qua pretiosis tuis vestibus meritorum tuorum vestire dignatus es nos qui te adeo ignominiosæ cruci affixeramus & magis quod Ecclesiam tibi constituiti sine scissura, sine macula, S. Rom. Ecclesiam, sub vno capite Vicario tuo vnitam, non sic synagogæ A catholicorum. Scinduntur indies & scinduntur in Arminianos, in Gommaristas, in Puritanos, in Caluino Papistas, in Vedelianos, & Apollonianos, in Calixtinos, in Hulsemannistas, in Rigidos, in molles & c. innumeras pestes, donec consumantur.

§. 220. *Erat autem hora tertia. v. 25.*

Hebræi diem in quatuor partes secundum initiales earundem horas diuiserunt, scilicet primam, tertiam, sextam & nonam, quarum quælibet ternas nostrates horas complectebatur. Prima incipiebat ab ortu solis, durabatque tres horas, quibus finitis incipiebat tertia, ac totidem horis durabat, scilicet vsque ad meridiem quando inchoabatur eorum sexta, & finiebat tribus post meridiem horis, cum incipiebat nona, durabatque vsque ad vesperam: Hora ergo tertia que est nona matutina apud nos Germanos, secundum Marcum, crucifixus est Christus per petitionem scilicet Iudeorum clamantium crucifige crucifige ad Iudicem, qui & eorum voluntati eum dedit ad flagellandum & crucifigendum, à quo tempore con-

tinuo quasi crucifixus fuit, flagellis, alapis, colaphis, illusionibus. Coronatione, spuris, maxime baiulatione crucis, donec immineret hora sexta qua ad Montem Golgotha perductus, ibi reapse crucifixus est, intra horam tertiam & sextam, more Iudzorum numerando, nostro autem more inter nonam & duodecimam.

Hinc iam patet quomodo concilianda sint dicta Euangelistarum aliorum cum hoc scriptore sacro. Illi hora sexta crucifixum referunt, nempe cruci clavis affixum; hic hora tertia, nempe per sententiam & baiulationem ligni addictum fuisse narrat. Ex quo vterius colligo, quod reuera etiam efficaci sententia possit aliquis occidere, quomodo & alias ipse Dominus dicebat, videntem ad concupiscendum, iam esse machatum scilicet in corde, destinatione proposito fixo, continente in se eminenter vel virtualiter factum.

Donec Iesu, à prima dici vsque ad vesperam non cessas operari salutē populi tui, in laboribus enim pro eo à iuuentute tua es, & ego miserrimus peccator non cessavi operari malum, ab eo tempore quo potui peccare, heu mea culpa, heu! ne repellas contritum & humiliatum, qui nomen tuum suppliciter inuocat. peccatorem me confiteor, obsecrans te, Domine Deus Omnipotens, pro bonitate tua vt faciās mecum iuxta magnam misericordiam tuam; quoniam Deus es tu bonus & misericors ac patiens erga nos, nolens aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam reuerſi.

§. 321. Et Crucifixerunt eum. v. 25.

Ab illa scilicet hora tertia nostra nona antemeridiana quâ clamarunt optioe data inter Christum & Barabbam latronem, tetrum suum crucifige quos si quid truculentius postulare potuissent, id certè non omisissent. impletum est ergo, fecerunt in Domino, quæcunque voluerunt Pilato ad iudicante fieri petitionem eorum.

Considera hæc ô homo Christiane intuere manus quæ cœlum in sapientia fundauerunt, quæ compeditos soluere, elisos erigere, suisque contactibus vniversos solebant sanare, etiam in crucis patibulo distenduntur. Pedes quibus se mare calcabile præbuit, quorum scabellum adorandum erat, pedes, inquam, qui non steterunt in via peccatorum, sed semper ambulauerunt in lege Domini, clamorum acumine perfodiuntur, corpus purissimum in quo thesaurus totius gratiæ seruat, penitus denudatur & durissimo ligno affigitur. facies speciosa præ filiis hominum quæ afflictos & tærentes omnes consolabatur: facies in quam Angeli desiderant prospicere in pallorem horridæ mortis commutatur. Quid com-